

Mál nr. 23/2012

**M
og
váttryggingafélagið X v/ slysatryggingar ökumanns.**

Ágreiningur um skerðingu bóta úr slysatryggingu ökumanns vegna stórkostlegs gáleysis.

Gögn.

11. Málskot, móttakið 20.1.2012, ásamt fylgigögnum.
12. Bréf X, dags. 13.2.2012, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

Hinn 27.11.2009 varð árekstur á Goðanesi á Akureyri á móts við hús nr. 2 með bifreiðinni A og hópibifreiðinni B. Í lögregluskýrslu er aðstæðum á vettvangi lýst svo að myrkur hafi verið en götulýsing, hálka og eljagangur. Mikið sjáanlegt tjón er sagt hafa orðið á báðum bifreiðum og að A hafi verið ónýt. Segir í lögregluskýrslu að A hafi verið ekið suður Goðanes og B til norðurs. Goðanes liggi frá Baldursnesi í norður og síðan í sveig til vesturs vestan við Goðanes 2. Syðst á götunni sé einnig blindhæð og beygja á götunni sé það kröpp að sýna þurfi sérstaka aðgæslu við akstur eftir götunni, einnig við bestu aðstæður. Snjór hafi verið á götunni en búið að moka upp í snjóruðninga bæði austan og vestan götunnar. Föör eftir bifreiðirnar á vettvangi hafi horfið vegna snjókomu og umferðar. Við komu á vettvang hafi þó mátt sjá skriðföör eftir A sem hafi legið yfir á öfugan vegarhelming.

M var ökumaður og eigandi A. Í lögregluskýrslu er haft eftir M að hann muni ekkert eftir slysinu svo heitið geti.

Ökumaður B kvaðst hafa ekið yfir hæðina á Goðanesi og verið byrjaður að aka beygjuna er hann veitti A athygli. Hafi A verið ekið á mjög miklum hraða og hafi hún komið nánast þversum á veginum í hliðarskriði eftir beygjunni og verið komin yfir á öfugan vegarhelming.

Tvö ónafngreind vitni gáfu sig fram við lögreglu á vettvangi. Þau kváðu A hafa verið ekið austur Goðanes og síðan í beygjuna til suðurs. Þá hafi A verið ekið á miklum hraða og á hliðarskriði í beygjunni. Stuttu síðar hafi þau heyrt mikinn hávaða og áttað sig á að árekstur hafði orðið.

Farþegi í A kvað þá hafa ekið tvo hringi eftir Goðanesi sér til skemmtunar þar sem nýfallinn snjór hafi verið ofan á þjöppuðum snjó og því verð talsvert hált, en þeir hafi einnig verið að prófa A sem hafi verið fjór hjóladríf. Í fyrri hringnum hafi allt gengið vel og engin umferð verið. Í seinni hringnum hafi M ekið á 60-70 km hraða á klst. suður Goðanes þegar B hafi skyndilega komið á móti og M ekki ráðið við neitt og hafi A hafnað framan á B.

M varð fyrir líkamstjóni við áreksturinn og hefur krafist bóta úr slysatryggingu ökumanns A hjá váttryggingafélaginu X. X hefur hafnað bótaskyldu þar sem M hafi valdið slysinu með háttsemi sem metin verður til stórkostlegs gáleysis.

Álit.

Samkvæmt 1. mgr. 90. gr. laga um váttryggingarsamninga nr. 30/2004 má lækka eða fella niður ábyrgð félagsins ef váttryggður hefur valdið því af stórkostlegu gáleysi að váttryggingaratburður varð eða afleiðingar hans urðu meiri en ella hefðu orðið. Af gögnum málsins þykir nægilega í ljós leitt að M ók bifreiðinni sinni langt yfir leyfilegum hraða og miklum mun hraða en aðstæður leyfðu. Hafði hann enga stjórn á bifreiðinni er B bar að úr gagnstæðri átt. Rann A þannig á miklum hraða yfir á öfugan vegarhelming þar sem hún hafnaði á B. Aksturslag M var hættulegt og fyrirsjáanlegt að það var til þess fallið að valda slysi. M var því valdur að slysinu með háttsemi sem verður metin honum til stórkostlegs gáleysis. Eftir atvikum öllum þykir rétt að ábyrgð X á tjóni M skerðist að nokkru eða um 1/3 þannig tjónið verði bætt að 2/3 hlutum úr slysatryggingunni hjá X.

Niðurstaða.

Líkamstjón M bætist að 2/3 hlutum úr slysatryggingu ökumanns A hjá X.

Reykjavík, 28. febrúar 2012.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.